

Varga Melinda

rák

*a pirkadat méz,
aranylik, akár az első esténken,
amikor bekented a mellem vele,
majd lenyaltad mind egy cseppig.
ha szerethetek, nincs dolgom a rációval,
untat, mi szív nélküli, okos és hívős.
Szeléné, az otthon, a család,
a termékenység istene ült a bölcsőmnél.
az istennő Hélioszal hált újholdkor,
amikor senki sem látta őket,
majd megpillantotta Endymiont,
a gyönyörű halott, fiatal istent,
rögtön szerelembe esett,
ötven csillaggyermek született a nászból.
én is ennyit szülök neked,
csak ne siess el, megvár a munka,
bújjunk vissza a puha paplan alá,
ott leljen ránk a dél.*

oroszlán

*az argoszi síkságot jobban ismerem nálad,
okos vagyok, művelt, ne taníts, csak
csodáld kemény hiúztestem!
látod a síkság északi részét is,
a távolban magasló hegyeket,
az éjszaka villogó szemét, az erdőt?
ott élt egykor a nemeai oroszlán,
a városlakók nappal is kulcsra zárták a kaput,
a vad bármikor kedvére besétálhatott a portára,
hogy kisebb háziállatokat fogyasszon desszertnek,
s mivel ínycenc volt, szép kisfiúkat is megkóstolt.
Csak Heraklész mert szembeállni vele,
miután megfojtotta,
gyémántokkal és állati karommal
nyúzta le acélbőrét, fölvette magára,
így lett legyőzhetetlen.
Tüphón és Ekhidna, a szépséges arcú és
kígyótestű nimfa gyermeke vagyok,
kígyónyelvet érzel a szádban, amikor csókolsz,
és ha szökni próbálsz, vagy lebecsmérled kagylóm ízét,
nyakad köré tekeredek, pusztá kézzel fojtalak meg,
ha szeretsz, akkor sincs menekvésed,
mérgelem csöpögtetem ajkadra, hogy sose feledj el.
hízelegj nekem, bókolj, nyugózz le, rajongj körül,
úrnőd vagyok, s te csak a szolgál, jól védj eszedbe!
nemes macskafajomnak nincs párja földön-égen,
olykor megengedem, simogasd a hátam,
cirógasd combom, almamelleim,
ha néha elfáradok a játékban,
hagyom, tégy úgy, mintha férfi lennél,
de a győztes mindig én, csak én vagyok.*